

(எம். ஏ. லத்தீப்)

[1979 நவம்பர் 2]

கொள்ளக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆகவே, சட்டங்களை இயற்றும் நேரத்தில், விருப்பமுள்ள உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் போதிய வாய்ப்புக் கொடுத்து நிறைவேற்றுவதுதான் முறையாக இருக்கும். நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவில் பேச விரும்பினேன். நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவாயிற்றே, எனவே பேச வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால், நீங்கள் நேரத்தை உத்தேசித்து என்னைக் கேட்டுக் கொண்டதால் உட்கார்ந்து விட்டேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகளின் மீதாவது விவாதத்திற்குப் போதிய வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற உணர்வைப்போல் 235 உறுப்பினர்களுக்கும் இருப்பதை நானும் உணர்கிறேன். ஆனால் இப்படி சட்ட முன்வடிவுகளை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது நம் முடைய அவையிலே பாரம்பரியமாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது, அந்தந்தக் கட்சிக்கு ஒருவர், சமார் இரண்டு மூன்று நிமிடங்களில் கருத்துக்களைக் கூறி நிறைவேற்றுவது என்பதாகும். ஒரேயொரு சட்ட முன்வடிவை வைத்துக்கொண்டு இன்றைக்கெல்லாம் பேசலாம். ஆனால் தடைமுறையிலே பார்த்தால் அவ்வாறு செய்வது எல்லாவற்றையும் முடிக்க முடியாது என்பதால் விரும்பினால் அதைப்பற்றி ஒவ்வொரு கட்சியிலேயும் உள்ளவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது அல்லது கையைத் தூக்கினால் அழைப்போம். எனவேதான் நான் அதிலே மட்டும் கேட்டுக்கொண்டேனே தவிர, கூடவே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே பேசி விட்டார்கள், நேரம் இல்லை என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். இப்பொழுது திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசினார்கள், அதை நான் அனுமதித்தேன். திரு. லத்தீப் அவர்கள் அவையின் நேரத்தைக் கருதி நான் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தார்கள், அதற்கு நன்றி.

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி).

(ஈ) சென்னை மாநகரக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1979.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Madras City Police (Amendment) Bill, 1979 * (L.A. Bill No. 43 of 1979) be taken into consideration.

Under Section 77 of the Madras City Police Act, 1888 (Tamil Nadu Act III of 1888), the Commissioner of Police is empowered to levy such fee not exceeding twenty rupees as may from time to

* 1979 அக்டோபர் 27 ஆம் தேதி யிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1979 நவம்பர் 2]

(Thiru K. Narayanaswamy)

time be fixed by the State Government for every licence or permission granted under the said Act. It is considered that the prevailing rates of fees levied by the Commissioner of Police under the said section for the above purpose are very low, taking into consideration the increase in the cost of services rendered in granting such licences and permissions. Compared to the rates of fees obtaining in the cities of Bombay and Calcutta the rates of fees levied by the Commissioner of Police, Madras under the Tamil Nadu Act are also very low. It has, therefore, been considered necessary to enhance the maximum levy of fee from twenty rupees to seventy-five rupees by suitably amending the said Section 77 of the Madras City Police Act, 1888 (Tamil Nadu Act III of 1888).

The Bill seeks to achieve the above object.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நகரக் காவல் துறை ஆணையருக்கு அதிகாரம்—அபராதம் விதிக்க அல்ல, உரிமம் வழங்கத்தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

ஆனால் 1975 ஆம் ஆண்டிலேயே நாம் உயர்த்தி விட்டோம். இரண்டு ரூபாய் என்று இருந்த கட்டணத்தை இருபது ரூபாய் என்று 1975 ஆம் ஆண்டிலேயே உயர்த்திவிட்டோம். அப்பொழுது காரணங்கள் சொல்லப்படவில்லை. அப்பொழுது பெட்ரோமாக்ஸ் லைட்டுக்குக்கூட கொண்டு வரப்பட்டது. அப்பொழுதே எதிர்க் கட்சியினர் கண்டித்தார்கள். அதற்கும் மீறி இரண்டு ரூபாய் என்பது இருபது ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டது. அதையே இப்பொழுது குறைக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் விருப்பம். காரணம் என்னவென்றால் சிறு சிறு லைசென்ஸ் எடுக்கக்கூட 20 ரூபாய் கட்டணம் கொடுக்க முடியாது என்பதால் இப்பொழுதே 20 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. 1975-லேயே இரண்டு ரூபாயை இருபது ரூபாய் என்று, பத்து மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறோம். 1979-லேயும் 20 ரூபாய் என்பதை 75 ரூபாயாக ஆக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே முயற்சியை இந்தச் சர்க்கார் கொண்டு வருகிறது, அது வருந்தத்தக்கது.

கல்கத்தாவிலும், பம்பாயிலும் ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே தமிழ்நாட்டிலேயும் அதிகமாகக் வேண்டுமென்று காரண காரிய நோக்கத்தோடு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே தவறு ;

[1979 தவம்பர் 2]

பம்பாயிலும், கல்கத்தாவிலும் எப்படி இருக்கிறது என்று நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டா இருக்கப் போகிறோம் என்ற தைரியம். ஏற்கனவே 20 ரூபாய் இருப்பதே அதிகம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அதை அதிகமாகக் கிணால் என்ன மரியாதை இருக்கும்? ஏற்கனவே இல்லை. இப்பொழுது உயர்த்தினால், என்ன அர்த்தம்? காரண காரிய நோக்கத்திலே, 20 ரூபாய் என்பதை அதிகமாக்குவதற்குச் சொல்லப்படுகின்ற காரணம், பம்பாயிலும் கல்கத்தாவிலும் அப்படியிருக்கிறது என்று. ஆனால் அது உண்மையா? அது உண்மையாக இருந்தால் ஒத்துக்கொள்ளலாம். கல்கத்தாவிலே 20 ரூபாய், 10 ரூபாய், இதற்குமேல் கிடையாது. கல்கத்தாவில் 12 ஷாப்பாக இருக்கட்டும் மியூசிக்காக இருக்கட்டும், எல்லா பப்ளிக் ரிசார்ட்டுக்கும் பத்து ரூபாய் மிஞ்சிப் போனால் 20 ரூபாய் என்று பலயிடங்களில் இருக்கிறது. அதேமாதிரி பம்பாயிலே 15 ரூபாய் 20 ரூபாய் 25 ரூபாய்தான் இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் சொல்லுகின்ற காரணம், ஏற்கனவே சொல்ல வேண்டிய காரணம், 1975 ஆம் ஆண்டிலே சொல்ல வேண்டிய காரணம், 2 ரூபாயை 20 ரூபாயாக ஆக்கிய பொழுது சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டிய காரணம் இது. அப்பொழுது எழுதியிருப்பதைக் கொண்டு வந்து இப்பொழுது இங்கே வாசிக்கிறீர்களா?

(முற்பகல் 10-40)

அன்றைக்கு வாசிக்கவேண்டியதை இன்றைக்கு வாசித்தால் அது சரியாக இருக்காது.

இன்றைக்கு கல்கத்தாவிலும் பம்பாயிலும் இருக்கும் கட்டணத் தொகை ரூபாய் 20-க்கு கீழே தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சர்க்கார் ரூ. 74 என்று உடனே உயர்த்துவது, 12 கடைக்காரன், சின்ன, சின்ன கடைக்காரன் இவர்களுக்கெல்லாம் தொல்லை கொடுக்கும். ஏற்கனவே மாமூல் அதிகமாக இருக்கிறது. நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மாமூல் பெருகியிருக்கிறதென்று.

ஆகவே, 2-ஐ 20 ஆக்கி, இப்பொழுது 20-ஐ, 75 ஆக்குவது, சர்வீஸ் கொடுப்பதற்கு என்று ஆக்குவது சரியல்ல. சர்வீஸ் ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை, ஆனால் பணம் வசூல் செய்வதில் விரைவு நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள். பம்பாயில் வசூலிக்கப்படுகிறது, கல்கத்தாவில் வசூலிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறீர்கள். பம்பாயில் வசூலிக்கப்படுகிறதா? ஆகவே, அப்படி காரணம் சொல்லப்படுவது தவறு. அப்படி சொல்லும்காரணத்தை பிரின்ட் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அவ்வளவு தைரியம் வந்தாயிற்று. ஆகவே, அதற்கு ஒரு விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

யுடைய சர்வீஸ்

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மூலம் ரூ. 20 லைசன்ஸ் கட்டணத்தை, ரூ. 75 ஆக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மைக் லைசன்ஸ் சம்பந்தப்பட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் கட்சிகள் பொதுக் கூட்டம் நடத்துவது என்றாலும் நாம் லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ரூ. 500 செலவு செய்து ஒரு சேரியிலே திருமணம் செய்தாலும் கூட, அவர்கள் மைக் வைக்க லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு மைக் வைப்பதற்கு லைசன்ஸ் ஃபீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை ரூ.75 என்று வைத்தால் எவ்வளவு சிரமம் ஏற்படும் என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டும். இந்தக் கட்டண உயர்வால், பெரிய கடைக்காரர்களுக்குச் சிரமம் இல்லாமல் இருக்கலாம். சிறு கடை வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு, அல்லது திருமணம் செய்கிறவர்களுக்கு, அல்லது அரசியல் கட்சி பொதுக் கூட்டம் நடத்துகிறவர்களுக்கு ரூ. 20-க்கு பதிலாக ரூ. 75 என்று வசூல் செய்வது சரியல்ல. உதாரணமாக, ஒரு சேரியிலே ஒருவர் ரூ. 500, ரூ. 600 செலவு செய்து திருமணம் செய்வார். (குறுக்கீடு) பொதுக் கூட்டம், மற்றும் நான் குறிப்பிட்டதற்கெல்லாம் விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். அரசியல் பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்கும் ரூ. 75-கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது நியாயம் அல்ல. ஆகவே, இதுமாதிரி இருப்பதற்கெல்லாம் விலக்களிப்பு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Before further discussion continues on this Bill I want to make it clear that the amendment is not for fixation of Rs. 75 in every case. But it is stated therein as "not exceeding Rs. 75 as may from time to time by the State Government".

திரு. க. சுப்பு : ரூ. 75-க்கு மேலே போடக் கூடாது என்றால், ரூ. 75 போடுவீர்களே தீங்கள். . .

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : From time to time.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வருவதற்கு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிற காரணத்தைப் பார்க்கும்போது கல்கத்தா, பம்பாய் ஆகிய நகரங்களில் ஏற்கனவே இருக்கிற லைசன்ஸ் கட்டணத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்)

1979 நவம்பர் 2

பொழுது, சென்னை நகரத்தில் இருக்கின்ற ரூபாய் 20 மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதனை ரூபாய் 75 வரையிலும் உயர்த்துவது என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேறு ஏதாவது காரணம் சொல்லியிருந்தால் உண்மையிலே அது ஏற்றுக்கொள்வதாக இருக்கலாம். ஆனால், பம்பாய், கல்கத்தா நகரங்களில் இருக்கிறதென்றால், பம்பாய், கல்கத்தா நகரங்களுக்கும் சென்னை நகரத்திற்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தை இந்த அரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பம்பாயில் பிசினஸ் மூலமாகக் கிடைக்கும் வருவாய், கல்கத்தாவில், தொழில் நடத்துகிறவர்களுடைய வருவாய், பொதுவாக அந்த நகரங்களில் வசிக்கின்ற மக்களுடைய நிதிநிலையைப் பார்க்கின்றபொழுது, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அதைச் சென்னை நகரத்தோடு ஒப்பிட முடியாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த மசோதாவை நிச்சயமாக இங்கே கொண்டு வந்திருக்கத் தேவையில்லையென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், படித்த இளைஞர்களுக்கு அரசில் வேலை கொடுக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறோம். அவர்களை, கிறிஸ்து தொழில் செய்யுங்கள், வியாபாரம் செய்யுங்கள் என்று அந்தத் திசை நோக்கி நாம் அனுப்பிக் கொண்டே இருக்கிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் லைசன்ஸ் இல்லையென்று வைத்தால்தான் தொழில்களை நடத்த வாய்ப்பிருக்கும். ஆனால், அவர்களுக்கெல்லாம் லைசன்ஸ் பெரிசாகக் கட்டுவது நிச்சயமாக, அந்த நோக்கம் ஈடேற வழிவகுக்காது, அது அவர்களுக்கு ஆதரவாக இராது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு லைசன்ஸ் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு மாமூல் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு அறியுமானால்—அறிந்துதான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். மாமூல் கொடுத்து அதற்கு மேல் லைசன்ஸ் கட்டினாலும் கொடுக்கிற போது இவ்வளவு உயர்ந்த லைசன்ஸ் கட்டணத்தைக் கொடுக்க முடியுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா தேவையில்லாதது என்பதை நான் முதலில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ரூ. 20 என்று இருப்பதை ரூ. 75 ஆக உயர்த்தி இருப்பது என்று சொல்வது ரூ. 75 வரையில் என்பது தானே தவிர ரூ. 75 தான் வசூலிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை என்ற ஒரு விளக்கத்தை நமது மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே ரூ. 2 விருந்து ரூ. 20 ஆக உயர்த்தியபோது,

1979 நவம்பர் 2] (திரு. எம். ஏ. லத்திப்)

அமல்படுத்தியபோது எப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதிலிருந்துதான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை எப்படி நீங்கள் பயன்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்பதை கணிக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கடந்த சட்டத்திலே ரூ. 20 வரையிலும் வசூல் செய்யலாம் என்று திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தபோது பல்வேறு வகையான உரிமங்களுக்கு லைசென்ஸுகளுக்கு ரூ. 20 கட்டணமாக வசூலித்தார்களா, அல்லது ரூ. 2க்கு மேல் ரூ. 20 வரையிலும் வசூலித்தார்களா என்றவற்றைப்பற்றிப் பார்த்துத் தான் ரூ. 75 எப்படி வசூலிக்கப்படும் என்பதை வரையறுக்கப் போகிறார்கள். ஏற்கனவே ரூ. 2 லிருந்து ரூ. 20 வரை என்று ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தபோது ஒவ்வொரு லைசென்ஸுக்கும் ரூபாய் 20 வசூல் செய்திருக்கிற போது, இப்போது ரூபாய் 75 வசூல் செய்வதிலிருந்து உங்களை தடை செய்ய முடியுமா?

ரூ. 75 "டிஸ் பர்போர்ஷனேட்" ஆக இருக்கிறது. இதைக் குறைக்க வேண்டும். குறைத்து இந்த சட்டத்திலேயே இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, எந்த எந்த வகையான லைசென்ஸுகள் என்று வரையறுக்கப் படவில்லை. All licences என்று ஒட்டு மொத்தமாகப் போடப்பட்டுள்ளது. போன்ட் ஆக்டிலே கூட எந்தெந்த லைசென்ஸுகளுக்கு என்று வரையறுக்கப்படவில்லை. போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள், எந்தெந்த லைசென்ஸுகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று எது எது எந்தெந்த நேரத்தில் எந்தெந்த லைசென்ஸுகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று வரையறுக்க வேண்டும். லைசென்ஸுகள் இடத்திற்கு இடம், காரியத்திற்கு காரியம், பொருளுக்குப் பொருள் மாறுபடும். கமிஷனர் தன்னிச்சையாக கட்டணத்தை முடிவு செய்யும் இச்சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது ஆர்பிட்டரேஷன்ஸுக்கு இடம் கொடுக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இந்த திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு காரணத்தை நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.

"It is considered that the prevailing rates of fees levied by the Commissioner of Police under the said section for the above purpose are very low taking into consideration the increase in the cost of services".

என்று சொல்கிறீர்கள். யார் சர்வீஸ் செய்கிறார்கள்? போலீஸ் துறையுடைய சர்வீஸ்

Concet of Quid pro quo கரஸ்பாண்டிங்சர்வீஸுக்கு

கரஸ்பாண்டிங் சர்வீஸுக்கு கரஸ்பாண்டிங் காஸ்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று

கரஸ்பாண்டிங் காஸ்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று Quid Pro Quo அடிப

[1979 நவம்பர் 2]

படையிலே சொல்கிறார்கள். மக்களுடைய நன்மைக்காக, மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற வகையில் இரு ஒரு வெல்பேர் சர்வீஸ் ஆக, பப்ளிக் சர்வீஸாக இருக்கவேண்டும். போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட் வியாபார அடிப்படையிலே சர்வீஸ் காஸ்ட் காஸ்பாண்டிங்காக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது பப்ளிக் சர்வீஸ் என்ற காஸ்செப்டிற்கே விரோதமானது. மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது.

போலீஸ் துறைக்கு, சர்க்கார் பொதுப் பணத்திலிருந்து மானியம் வழங்குகிறது. அப்படி இருக்கையில் காஸ்பாண்டிங் காஸ்ட் வேண்டுமென்று கேட்பது அவையையே அவமதிக்கக் கூடிய முறையிலே இருக்கிறது. போலீஸ் துறையையே, நீங்களே கேலி செய்கிற முறையிலே அவமதிருக்கிறது. இந்த நோக்கமே கண்டிக்கத் தக்கது. எனவே இதைத் திருத்திக் கொண்டு வர வேண்டும். அல்லது உடனடியாக வாபஸ் பெறவேண்டும். இத்தகைய சட்டத்தை மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், முன்னால் நீதி பதியாக இருந்தவர், கொண்டு வந்திருக்கிறார். இது அவர்களுடைய மன சாட்சிக்கே விரோதமானது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

* திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மெட்ராஸ் சிட்டி போலீஸ் ஆக்ட் என்பது சென்னையைப் பொறுத்தமட்டிலும் என்று இல்லை. எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் அமலாக்கப் பட இருக்கிறது. தேவையான காலங்களில் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டு, எந்தெந்த இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தை அமல் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னாலும், அந்த இடங்களில் அது அமலாக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் உள்ள நிலைமைகளை அனுசரித்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது என்பது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரன்ட் ஆக்டிலே முதலில் 2 ரூபாய் என்று இருந்தது. பின்னால், அது 20 ரூபாய் என்று மாற்றப்பட்டது. எந்தெந்த லைசென்சுகளுக்கு எவ்வளவு பீஸ் என்பதை அவ்வப்போது விரும்புகிற வகையில் நிர்ணயிக்கலாம் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. இது அந்த அதிகாரிகளுக்கு 'ஆர்பிட்ரரி டிசிஷன்' எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிப்பதாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், பம்பாய், கல்கத்தாவிலும் இருக்கிற நிலையை அனுசரித்து தமிழ் நாட்டிற்கு என்று கொண்டுவருவது சரியல்ல. இந்த மெட்ராஸ் சிட்டி போலீஸ் ஆக்ட் படி,

1979 நவம்பர் 2]

(திரு. ரா. மார்க்கபந்து)

எங்கே நடத்தப்படும் பொதுக்காரியங்களாக இருந்தாலும் அதற்கு குறிப்பாக போலீசார் அனுமதி வேண்டும். போலீசார் பொதுக்கூட்டங்கள், ப்ரொசஷன், டிமாண்ட் ரேஷன் போன்ற சாதாரண நிலைமைகளுக்கு எல்லாம் கூட லைசென்சு வழங்குவதற்காக ரூ. 2 பெறுகிறார்கள். அந்த நிலைமை தற்போது உள்ளது. அப்படி ஏற்கனவே ரூ. 2 என்று சிறுசிறு காரியங்களுக்கு என வாங்கப்படுவது கூட தற்போது ரூ. 20 என்கிற அளவில் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அதேபோன்று, முனிசிபல் லிமிட்டித் கடைகளை வைப்பதற்கு, முனிசிபல் அதிகாரிகள் லைசென்சு வழங்குகிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் பீஸ் பெறுகிறார்கள். அப்படி அவர்களிடம் பீஸ் கட்டி லைசென்சு பெற்றவுடன், மீண்டும் அவர்கள் போலீசார் அனுமதி வாங்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்கு அவர்கள் மீண்டும் ரூ. 20 கட்ட வேண்டும் என்பது சரியல்ல. மக்கள் மத்தியில் இது ஒரு பெருத்த கவசத்தை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, இந்த முறையில் கம்பாரேடிஸ் காரணம் காட்டுவது சரியல்ல. ஆகவே ஏற்கெனவே இருந்த ரூபாய் 20 என்பதோடு நிறுத்திக் கொள்வது சாலச்சிறந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூ. 20 என்று இருப்பதை ரூ. 75 ஆக மாற்றுவதற்கான முறையில் இன்றைக்கு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான காரண காரியங்கள், நோக்கங்கள் ஆகியவற்றில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியது போல், பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய மாநிலங்களில் வாங்கப்படும் கட்டண விகிதங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது தமிழ்நாடு சட்டத்தின் படி, இப்போது சென்னை காவல் துறை ஆணையர் விதிக்கிற கட்டணம் குறைவு என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பம்பாயில், கல்கத்தாவில் இருக்கிறது என்பது அல்ல பிரச்சனை. பம்பாயில், கல்கத்தாவில் இருக்கிறது என்றுமுன் உதாரணம் காட்டினால், வேறு சில விஷயங்களிலும் சில சர்க்கார் அங்கேயுள்ளதை முன் உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறதா? அங்கே எல்லாம், மது விலக்கு என்கிற சட்டம் கிடையாது. அந்த நிலைமையை முன் உதாரணமாகக் காட்டி, மாநில அரசு மது விலக்கை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொல்லத் தயாரா? பம்பாயில் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது, நாங்களும் அதிகம் செய்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல.

ரூ. 75 செலுத்தி லைசென்சு பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், சாதாரண திருமண விழாக்களுக்குக் கூட இவ்வாறு தொகை கட்டி லைசென்சு பெற வேண்டும் என்று போலீசார் திரிப்பந்திக்கிற நிலைமை ஏற்படும். முன்பு, ரூ. 2

(திரு. மு. அம்பிகாபதி)

[1979 நவம்பர் 2]

என்று இருந்தது. பிறகு அதை ரூ. 20 என்று உயர்த்தப்பட்டது. தற்போது அது ரூ. 75 என்று மாறி இருக்கிறது. இப்படி சட்டம் கொண்டு வருவது சரியல்ல. முன்பு இருந்த கட்டணத்தை மாற்றியமைக்க பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் இருக்கிறது என்று முன் உதாரணமாகக் காட்டுவது முறையல்ல என்பதை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்தச் சட்டம் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்காக வேண்டி இப்போது கொண்டு வரவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதிலே எது எது நமக்குத் தேவையோ அந்த அடிப்படையில் கொண்டு வரவேண்டும். எதை நீக்கவேண்டுமோ அதை நீக்க யோசனை பண்ணவேண்டும்.

நான் சொல்லியிருப்பவது, முதலில் ரூ. 2 லைசென்சு பெறுவதற்கு பீசாகக் கட்டவேண்டும் என்று இருந்தது. அதை ரூ. 20 என்று பிறகு உயர்த்தினார்கள். தற்போது அதை ரூ. 75 என்று உயர்த்தி சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். இதில் 'சட்டிங் அவுஸ்' ஹோட்டல், லாட்ஜ்' என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஹோட்டல், லாட்ச் என்பது புரிந்து கொள்ளத் தக்கவகையில் உள்ளது. சட்டிங் அவுஸ் என்பது புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒவ்வொரு வீடும் சட்டிங் அவுஸ் தான். என்.ஜி.ஓக்கள் உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிற இடம் கூட சட்டிங் அவுஸ்தான். ஆகவே, இந்த சட்டிங் அவுஸ் என்பதற்குச் சரியான விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, டேவரன் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். டேவரன் என்றால் என்ன? உணவும், புட்டியும் அங்கே கொடுக்கப்படும். மதுவிலக்கு இங்கே அமலாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறபோது அப்படி ஒரு இடம் இருக்கலாமா? டேவரன் என்ற பெயரால் உணவும், புட்டியும் கொடுக்கலாம் என்றால், அங்கே 10 புட்டிக்கு அனுமதி வாங்கிவிட்டு, 1000 புட்டி வியாபாரம் நடத்தப்படும். இதற்கு பெயர் மதுவிலக்கா? ஆகையால் இதை சிந்திக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே நீதிபதியாக இருந்த நம்முடைய அமைச்சர் இதை சிந்திக்க வேண்டும். இது அவசியம்தானா? இது தொலைக்கப்பட வேண்டாமா?

கச்சேரி, உடற்பயிற்சி இவைகளுக்கு எல்லாம் வேறு போட்டிருக்கிறார்கள். பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்த-அரசியல் கட்சிகள், தொழிற் சங்கங்கள், விவசாயச் சங்கங்கள், மற்ற பிற ஸ்தாபனங்கள் கூட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள். இந்தக் கூட்டங்களுக்கு எல்லாம் நினைத்தபோது அனுமதி வழங்கலாம், நினைத்த போது இல்லை என்று சொல்லிவிடக்கூடிய சூழ்நிலை எல்லாம் இதிலே இருக்

1979 நவம்பர் 2] (திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்)

கிறது. ஓட்டல், சாதாரண மகடை, திருமண காரியங்கள் இவைகளுக் கேல்லாம் அவசியம் இல்லை. பெரிய, பெரிய ஓட்டல், லாட்ச், டேவரன் இவை களுக்கு இருக்கலாம். வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மற்றவை களுக்கு இது அவசியம் இல்லை. ஆகவே, அவசியம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குகிற இந்த மசோதாவை தூக்கி ஏறிந்துவிட்டு, எதற்கு அவசியம் என்று கருதப்படுகிறதோ அதற்கு மட்டும் இப்படிப்பட்டச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் போதும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தாழ்மையோடு தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பொருட்காட்சி நடத்துகிற இடங்களில் ஆபாச நடனம் கூடாது. அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வாங்கி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது அடுத்த சட்டத்தைப் பற்றியது. அந்தச் சட்டம் வரும்போது அதைப்பற்றி பேசலாம். தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Deputy Spcaker, I am obliged to the varied types of criticisms that have been levelled against this Bill. I must submit to this House that the amount of licence fee is not fixed at Rs. 75 - As I intervened in the debate earlier I made it clear that it is stated as "such fees not exceeding Rs. 75|- as may from time to time be fixed by the State Government". Under this Act there must be by-laws for levying and collecting the necessary fees, for instance, for tea shops; eating houses, lodging house and hotels, gymnasiums, music, permanent place of public resort, temporary public resort places and other types of public resort including exhibition, etc., etc., Therefore when the by-laws are framed and sent for the approval of the Government the criticisms of the Hon'ble Members will be borne in mind and the varying rates will be fixed according to the economic conditions prevailing in the City of Madras as compared where higher rates even amounting to Rs. 90|- are levied. While with the conditions prevailing in the cities of Bombay and Calcutta I am greatful for the suggestions given from various angles from which the bill has been criticised, the amending bill has been criticised. I must say that various criticisms of the Hon'ble Members will be borne in mind in fixing the new rates and the licence fees for various types of premises which require licence under the Tamil Nadu City Police Act, 1888.

[Thiru K. Narayanaswamy]

[1979 நவம்பர் 2]

I must answer one main criticism relating to licence fee. It has been held by the Supreme Court that there must be some kind of quid pro quo — quid pro quo in the sense that the licence premises was subject to inspection and therefore, licence fee must be commensurate with what is called, the service that has got to be defrayed by the State Exchequer. It cannot be elevated to the rank of a tax. A licence fee is only a licence fee and it must be kept as low as possible. It is only to defray the inspection charges or the visiting charges; or supervising charges.

(முற்பகல் 11-00)

Therefore the licence fee is always designed to be low for the purpose of defraying the cost of services rendered for inspection of the premises which are licensed. Tax is a very much higher thing and as you all know it can be very nearly, I use the word very carefully, expropriatory. Both the concepts legally are quite different from each other and there is no difficulty in varying the essential elements of licence fee, when the actual by-laws are being amended by levying the relevant fees in the City of Madras.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்ட விளக்கமே வேறு, அமைச்சர் வேறு ஏதோ காரண காரியங்களைச் சொல்கிறார்கள். கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற இடங்களில் ஒரே மாதிரியாக அபராதம் விதிக்கப்படுவதாக சொல்கிறார்கள், அதுதான் இல்லை. அங்கே பல இடங்களில் பல விதமாக 10, 20 என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு ஏதாவது சந்தேகம் வேண்டுமானால் கேட்கலாம். மேற்கொண்டு அதன் மீது பேசிக் கொண்டே போகக் கூடாது. . . .

திரு. க. சுப்பு : அதுதான், நான் சந்தேகம் தான் கேட்கிறேன். இந்த ஹவுசுக்குச் சொந்த மாதிரி கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற இடங்களில் எவ்வளவு அபராத தொகை வசூல் பண்ணுகிறார்கள் என்று தயவுசெய்து சொல்ல வேண்டும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : In Bombay, in some cases the fee goes upto Rs. 90 for periods exceeding 6 months but not exceeding one year. That is for country spirit shops. In Bombay for some places of public entertainment where it is open for all 24 hours, it goes to Rs. 60 per annum. Different hours are fixed. For eating house, the licence fee levied is Rs. 20 per year in Calcutta. For coffee house also it is Rs. 20 per year.

1979 நவம்பர் 2] (Thiru K. Narayanaswamy)

Fees for each kind of music (vocal or instrumental) in licensed premises is Rs. 1 per day in some cases and Rs. 5 in some other cases. There are varying rates.

திரு. க. சுப்பி : ரேட்ஸ் பூராவும் இவ்வளவு என்று சொன்னால் நல்லது, அங்கே மஷாப் 10 ரூபாய், உணவுக் கடை 10 ரூபாய் என்று பல விதங்களில் இருக்கிறது, நீங்கள் மொத்தமாக 75 ரூபாய் என்று சொல்கிறீர்கள்...

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : That is exactly what I have said. Please understand me properly. I said 'not exceeding Rs. 75. It is a simple English we have to bear that in mind. If the hon. Member wants to pervert English language, if the hon. Member wants to distort and pervert English language, he can go on unendingly. I said 'not exceeding Rs. 75'. Rs. 75 will be the maximum in exceptional cases, not in all cases.

(திரு. லத்திப், திரு. சுத்தகுடி ச. சண்முகம், திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியோர் எழுந்து நின்றனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு கட்சியில் இருந்தும் ஒவ்வொருவர் பேசியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு...

திரு. சுத்தகுடி ச. சண்முகம் : நான் அதன்மீது பேசப் போவது இல்லை, எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் சேர்ந்து பில் பாஸ் செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். இது ஒன்றும் அப்படி குடி சூழுகிப் போகிற பில் இல்லை, எல்லோரும் சேர்ந்து பாஸ் பண்ணும் ஒரு நடைமுறை வசவேண்டும் என்று தான் சொல்கிறேன்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு அதில் ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேட்கலாமே தவிர, இப்படி ஒவ்வொருவரும் திரும்ப திரும்ப பேசிக் கொண்டேயிருந்தால் எப்படி 16 பில்லை முடிப்பது?

THIRU M. A. LATHEEF : The Hon. Minister referred to the legal opinion expressed by their Lordships of the Supreme Court about the concept of "quid pro quo". In that case as I understand it, the concept of "quid pro quo" was explained and interpreted by their Lordships about licence granted for a commercial business purposes wherein the license gets tangible and

9179 நவம்பர் 2

[Thiru M. A. Lathief]

material benefit by way of income but with regard to "social purpose" for which the licences are granted, wherein the licensees do not get any benefit other than service, the social purpose, Their Lordships have said that there may not be the concept of 'quid pro quo'. There should not be any fee for issue of such licence. That is I think, the option of the Lordships of the Supreme Court.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஐயா, அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது சுட்டிங் ஹவுஸ் என்று சொன்னார்கள், சுட்டிங் ஹவுஸ் என்றால் என்ன? லாட்ஜ் என்றால் புரிகிறது. ஹோட்டல் என்றால் புரிகிறது. ஆனால் சுட்டிங் ஹவுஸ் என்று வருகிறபோது, மது விலக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்திலே, விஸ்கி ஷாப், பிரீ ஷாப் போன்ற இடங்களில் மது வகைகளோடு சாப்பிடும் உணவுப் பண்டங்கள் சிலவற்றை விற்பனை செய்வார்களே அதைத்தான் சுட்டிங் ஹவுஸ் என்று சொல்கிறாரோ என்றால், மது விலக்கு என்று ஒன்று எதற்கு? அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: I have nothing to submit to the House so far as prohibition is concerned. But so far as 'eating house' is concerned, it will be a house where people go and eat on payment of certain fees levied by the man who runs the 'eating house'.

The hon. Member Thiru M. A. Lathief made some subtle nuisance in respect of licence fees. I would submit that where 'social purpose' deems to be the dominating element in respect of any particular institution where there ought to be given a licence, that 'social purpose' will be borne in mind in fixing the rate of licence fee.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras City Police (Amendment) Bill, 1979 (L.A. Bill No. 43 of 1979) be taken into consideration.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.